

Odă privighetorii

Costel Zăgan

Azi privighetoarea și-a început concertul
la ora 20 și 30 Am adăpat florile Și ceva
ca un vuiet al tăcerii m-a încremenit Din
toate părțile a izbucnit parcă un fel de me
lodie a sferelor cerești
Eu și celălalt scaun
gol
am încremenit de emoție
Parcă
Duhul Sfânt
cobora
pe
pământ
Și-au început
să mă doară
coardele vocale
5 minute
au trecut
ca
o
eternitate
Ecoul privighetorii
reverberează
în
trupul moleșit de cântec
O lumină adâncă-i gata
să se-nalțe
din
pieptul
meu

Costel Zăgan, Ode gingașe